
Sprostowania

Palestra 30/1(337), 116

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wydana w 1872 r. nowela przekazała samorządowi adwokackiemu sądownictwo dyscyplinarne nad adwokatami oraz aplikantami adwokackimi. Drugą jednak instancją w postępowaniu dyscyplinarnym pozostał nadal sąd powszechny.

Wraz z uzyskaniem własnego samorządu rośnie coraz bardziej pozycja adwokatury w życiu państwowym i społecznym. Od roku 1850 w ciągu kilkudziesięciu lat aż czternastu ministrów wywodziło się ze środowiska adwokackiego. Zdecydowana większość burmistrzów Wiednia — to adwokaci. A jak było w parlamencie? Otóż w ostatnim składzie parlamentu (rok 1911) na 516 posłów było aż 63 adwokatów!

6. Jak wiadomo, wraz z zakończeniem pierwszej wojny światowej zakończyła się era monarchii austro-węgierskiej. Tak jak zbladła gwiazda Austrii, również zmniejszyła się poważnie rola i pozycja adwokatury w życiu państwowym. Na gruzach monarchii powstała mała republika licząca zaledwie 6.426.294 obywateli. W nowym parlamencie na 170 posłów było tylko 4 adwokatów. Zmniejszyły się też gwałtownie zarobki adwokackie. Jedną z przyczyn pauperyzacji adwokatury było to, że mimo tak znacznego zmniejszenia się ludności w państwie, liczba praktykujących adwokatów pozostawała prawie bez zmian. Według danych statystycznych praktykowało w Austrii w 1923 roku 2.631 adwokatów.

Adwokatura musiała powoli odbudowywać swoją poprzednią tak wysoką pozycję społeczną i zawodową. Ale następowało to już w dalszych latach, którymi F. Kübl się nie zajmuje. Jego historia dotycząca adwokatury austriackiej kończy się na roku 1923.

Faktem jest, że mimo rozpadnięcia się monarchii samorząd adwokacki ocalał. Jego niemałą zasługą jest to, że adwokatura austriacka jest w tej chwili liczącym się faktorem w życiu państwowym.

SPROSTOWANIA

1. W numerze 10 „Palestry” z 1985 r. prostuje się niniejszym na str. 33 w wierszu 6 od dołu (tekst artykułu) błąd polegający na opuszczeniu po słowie „aresztu” wyrazów: „do dni 14”. Wiersz 6 powinien zatem brzmieć następująco: „można było wymierzyć tylko karę grzywny i aresztu do dni 14 albo jedną z tych kar. Możliwość”

2. W numerze 11 „Palestry” z 1985 r. prostuje się niniejszym następujące błędy:

a) na str. 124 opuszczony został — nad 1 wierszem od góry — wiersz o treści następującej (od akapitu): „Rozpocznę od wspomnień i porównań. Gdy dwadzieścia pięć lat temu zdawałem”;

b) w Spisie treści (str. II okładki) po nazwisku autora „Andrzej Redelbach” należy dodać po przecinku wyraz „doc.”, a niżej w pracy Z. Ziemińskiego należy w tytule poprawić nazwisko „Wąsiewiczza” na nazwisko „Wąsowicza”.

KOMUNIKAT

Nakładem Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie ukazało się opracowanie „Przegląd nowych przepisów dewizowych oraz zmian w ustawie karnej skarbowej” — autor adw. Stefan Wurzel.

Cena 160,— zł. Do nabycia w pokoju adwokackim w gmachu Sądów warszawskich. Rada wysyła również poza Warszawę na zamówienie za zaliczeniem pocztowym.